

Тогава лъкарът му даде да изпие най-горчивите църове, които той можа да измисли. Думчо ги пиеше съ ужасна мъжка, но ги пиеше, слѣдът което повърна цѣлата пита, която бѣ изялъ. Когато се свърши това, лъкарът му залѣпи на челото една мушама, ужъ да не го хваща жълтеница; но когато на утрото Думчо се огледа въ огледалото, той се видѣ подутъ и по-жълтъ отъ китайския лъкаръ.

Той разказа на своя господаръ всичко, което му се бѣше случило.

— Азъ се боя, рече господарът му, че учениятъ лъкаръ се е подигралъ съ тебе и ти е огрозилъ тъй лицето, за да те накаже за твоите нескончаеми присмивания. Той, който

постоянно се присмива на другите, най-лесно може да се изложи на чуждите присмѣхи. Ако азъ бѣхъ слушалъ подигравките на моите братя, не бихъ довелъ тоя лъкаръ, който изѣри татка ми! Ако ти не бѣше го дразнилъ, той нѣмаше да ти направи това хубаво жълто лице! Не се оплаквай отъ тъй добре заслуженото наказание.

— Уви! извика Думчо, мислите ли, че ще остана за винаги така жълтъ, като нѣкоя жълтунка? Тоя проклетъ докторъ да не ме е боядисалъ за до животъ?

— Споразумѣй се! отвѣрна Йосифъ, споразумѣй се съ него; азъ не вѣрвамъ да има той причини да се оплаква отъ тебе.

Думчо отиде да намѣри лъкаря и го помоли да бѫде така добъръ да му възвѣрне прѣжния цвѣтъ на лицето.

— Ако направя това, ще се подигравашъ ли пакъ съ мене и съ моето отечество?

— Не, господине докторе, рече Думчо, и даже ще разглася, че сте прочути докторъ.

Тогава лъкарътъ, който не бѣ лошъ човѣкъ, запали огнь, капна вода и тури въ нея разни билки, съ които си послужи да очисти лицето на Думчо.

Думчо си дѣржеше главата право и раздостно изтѣрпѣ всичкото промиване. Когато докторътъ го изстри, той се погледна въ огледалото и намѣри, че пакъ е станалъ хубавъ момъкъ.

Отъ тоя денъ той сключи искрено миръ съ доктора и не пропускаше случай да му бѫде полезенъ и приятенъ; за награда на добрите му обноски, докторътъ го научи да прави такива чудни сладка и баници съ овоція, че Думчо се убѣди, какво въ всѣка страна може човѣкъ да намѣри по нѣщо за ядене, което да му хареса.

Отъ френски прѣведе: Г. П.

